

R.M. Mc Cheyne

WIE ZAL ONS SCHEIDEN VAN DE LIEFDE VAN CHRISTUS?

Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus? Verdrukking of benauwdheid, of vervolging, of honger, of naaktheid, of gevaar, of zwaard? Gelijk geschreven is: want om Uwentwil worden wij de ganse dag gedood; wij zijn geacht als schapen ter slachting. Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door Hem, die ons liefgehad heeft. (Rom. 8 : 35-37)

Drie belangrijke vragen doen zich hierbij ter beantwoording op:

1. „Wie zal beschuldiging inbrengen tegen de uitverkorenen Gods?” Paulus staat als een held, en hij ziet omhoog naar de heilige engelen, en omlaag naar de aanklagende duivelen, en om zich heen op de boze wereld, en in zijn eigen geweten, en hij vraagt: Wie kan één, die door God is uitverkoren en door Christus gewassen, beschuldigen? Het is God, die rechtvaardig maakt. De heilige God heeft de gelovigen geheel en al rein verklaard.

2. „Wie is het die verdoemt?” Paulus richt het oog op alle rechters van de aarde, op allen die de wet moeten handhaven en het recht uitoefenen. Hij ziet opwaarts naar de heilige engelen, wier bovenmenselijk oog diep indringt in het rechtvaardig bestuur van God. Hij ziet op naar God, de Rechter van allen, die recht moet doen, Wiens wegen enkel billijkheid en volmaakte gerechtigheid zijn, en hij vraagt: *Wie zal verdoemen?* Christus is het die gestorven is. Christus heeft de laatste penning betaald, zodat iedere rechter moet uitroepen: *Nu is er geen verdoemenis meer.*

3. „Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus?” Opnieuw wendt hij het oog naar al de geschapen werelden, naar de grote macht van de machtigste aartsengel; naar de satanische macht van de legioenen van duivelen, naar de woede van de God tergende wereld, naar de verenigde krachten van al het geschapene. En bij het gezicht van zondaars in de armen van Jezus, roept hij uit: „Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus?” Al de krachten van tienduizenden van werelden samen zijn daartoe niet bij machte, want Jezus is meer dan zij allen. „Wij zijn meer dan overwinnaars door Hem, die ons liefgehad heeft.”

De liefde van Christus! Paulus zegt: „De liefde van Christus gaat de kennis te boven.” (Ef. 3 : 19). Zij is gelijk aan het blauwe uitspansel, hetwelk uw oog wel kan indringen, maar welke wezenlijke uitgestrektheid u niet kunt berekenen. Zij is gelijk aan een diepe, zeer

diepe zee, in wier wateren u tot op zekere diepte zien kunt, maar wier eigenlijke diepte onpeilbaar is. Zij heeft een breedte zonder grens, een lengte zonder einde, een hoogte zonder toppunt, een diepte zonder bodem. Moest de apostel Paulus dit nog zeggen, die zo krachtig onderwezen was in Goddelijke dingen, die opgetrokken was geweest in de derde hemel, en het verheerlijkte aangezicht van Jezus had aanschouwd, hoeveel meer moeten dan wij, arme en zwakke gelovigen, in die diepte van de liefde inzien, en zeggen: Zij gaat de kennis te boven!

Drie zaken zijn hierin op te merken, over welke ik wilde spreken.

- I. De liefde van Christus.
- II. De vraag: *Wie zal ons van die liefde scheiden?*
- III. De waarheid, dat wie of wat het ook zij, niemand of niets daartoe in staat is.

I. Ik wil spreken over de liefde van Christus.

1. Wanneer is zij begonnen? Zij is van eeuwigheid: „Toen was ik een voedsterling bij Hem, en Ik was dagelijks Zijn vermaken, te aller tijd voor Zijn aangezicht spelende, spelende in de wereld van zijn aardrijks, en Mijn vermaken zijn met van de mensen kinderen.” (Spr. 8 : 30, 31). Deze stroom van liefde begon te vloeien eer de wereld was, van eeuwigheid, van de beginne, eer de wereld was. De liefde van Christus tot ons is even oud als de liefde van de Vader tot de Zoon. Deze stroom van licht vloeide uit Jezus ons tegen eer de zon haar stralen uitschoot, eer de rivieren haar wateren voortstuwden naar de oceaan, eer de engelen de engelen, of de mensen de mensen liefhadden. Toen er nog geen schepselen waren, had Christus ons reeds lief. Welk een diepte, wie kan ze peilen! Ja, die liefde gaat de kennis te boven!

2. Wie was het die liefhad? Jezus, de Zoon van God, de tweede Persoon van de gezegende Godheid. Zijn naam is: „Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vrededorst,” (Jes. 9 : 5) „Koning der koningen en Heere der heren,” (Openb. 19 : 16) Immanuël, Jezus de Zaligmaker, de Eniggeborene van de Vader. Zijn schoonheid is volmaakt. Hij is het Afschijnsel van Zijns Vaders heerlijkheid en het uitgedrukte Beeld van Zijn zelfstandigheid. Al de zuiverheid, majesteit en liefde van Jehovah wonen in al haar volheid in Hem. Hij is de blinkende Morgenster. Hij is de Zon der gerechtigheid en het Licht van de wereld. Hij is de Roos van Saron en de Lelie der dalen, schoner dan alle mensenkinderen. Zijn rijkdommen zijn onmetelijk: Hij kon zeggen: „Al wat de Vader heeft is het Mijne.” (Joh. 16 : 15). Hij is Heere van allen. Al de machten in de hemel waren aan Zijn voeten onderworpen, alle engelen en serafs waren Zijn dienstknechten, het heelal was Zijn gebied. Al Zijn daden zijn van een oneindige heerlijkheid. Hij was de Schepper van alle dingen, die in de hemel en die op de aarde zijn, die zichtbaar en die onzienlijk zijn. Hij riep de dingen die niet zijn, alsof zij waren; op Zijn woord kwamen de werelden uit het niet te voorschijn. Nochtans had Hij ons lief. Het zegt veel bemind te worden door niemand die hoger is in rang dan wij zelf, het zegt veel bemind te worden door een engel. Maar o, bemind te worden door de Zoon van God, dat is een wonder, dat gaat de kennis te boven!

3. Wie had Hij lief! Hij had *ons* lief! Hij kwam in de wereld „om zondaren zalig te maken, van welke ik de voornaamste ben.” (1 Tim. 1 : 16). Had Hij iemand liefgehad,

die zo heerlijk was als Hij zelf, wij zouden ons niet daarover verwonderen. Had Hij de heilige engelen liefgehad, die Zijn zuiver, schitterend beeld terugkaatsen, het zou ons niet behoeven te verwonderen. Had hij de beminnenswaardigen onder mensen liefgehad, de beminnelijke, de nederige, de vriendelijke, de rijke, de grote, de edele mensenzonen en dochteren, ook dat zou een zo groot wonder nog niet geweest zijn. Maar ach, Hij had zondaren lief, de vuilste zondaars, de armste, geringste, schuldigste ellendelingen, die op aarde rondkruipen. Manasse, die zijn eigen kinderen doodde, was een dergenen welke Hij liefhad; Zacheüs, de grauwe tollenaar, behoorde ook tot dat getal; de lasterende Paulus was een derde; de Samaritaanse hoer een vierde; de moordenaar aan het kruis was mee een van die; de ontuchtige Korinthiërs behoorden ook daartoe. „En dit waart gij sommigen.” (1 Cor. 6 : 11). Wij waren zwart als de buitenste duisternis toen Hij naar ons omzag; wij hadden de hel verdiend, en lagen onder de toorn en de vloek van zijn Vaders, nochtans had Hij ons lief en sprak: *Ik zal voor hen sterven*. Iedere verlostte kan zeggen: „Gij hebt mijn leven opgevoerd uit het verderf.” (Jona2 : 6).

Broeders, welk een liefde, Hij, die zo groot, zo beminnelijk, zo zuiver was, koos ons, die nietswaardig en met zonden beladen waren, om die te wassen en te reinigen, en hen zo zichzelf voor te stellen. Die liefde gaat de kennis te boven!

4. Wat heeft Hem deze liefde gekost? Toen Jakob Rachel liefhad, diende hij zeven jaren om haar te verkrijgen, verdroeg hij de hitte des zomers en de koude des winters. Maar Jezus droeg de hete toorn van God en de winterstormen van Zijns Vaders gramschap, voor hen welke Hij liefhad. Jonathan had David lief met een liefde sterker dan die van een vrouw, en om zijnentwil droeg hij de verschrikkelijke grimmigheid van zijn vaders Saul. Maar Jezus heeft, uit liefde tot ons, de volle beker van de toorn van zijn Vaders tot de laatste druppel ledig gedronken. Het was de liefde van Christus die Hem de liefde van zijn Vaders, de aanbidding van de engelen en de troon van zijn heerlijkheid deed verlaten. Het was liefde die Hem de baarmoeder van de maagd niet deed verachten, het was liefde die Hem gewillig maakte zich in de kribbe te Bethlehem te doen neerleggen. Het was liefde die Hem in de woestijn dreef; liefde maakte Hem een man van smarten; liefde maakte Hem hongerig en dorstig en vermoeid; liefde deed Hem voortspoeden naar Jeruzalem; liefde voerde Hem naar het duister Gethsémané; liefde was het die Hem Zich liet binden en voortsleuren naar het rechthuis van Pilatus; liefde nagelde Hem aan het kruis; liefde deed Hem het hoofd buigen onder het ontzettend gewicht van de toorn van Zijn Vader. „Niemand heeft groter liefde dan deze.” (Joh. 15 : 13). „Ik ben de goede Herder; de goede Herder stelt Zijn leven voor de schapen.” (Joh. 10 : 11).

De zondaars waren zo diep gezonken dat het helse vuur hun deel was. Hij sprong in die bodemloze diepte des verderfs, doorzwom de verschrikkelijke wateren des doods, en vergaderde de Zijnen in Zijn armen. Het zwaard van de gerechtigheid was ontbloot en flikkerde ons tegen, gereed om ons te vernielen. Hij, die een Man was met God, ontblootte zijn boezem en liet de slag op Zich neerkomen. Wij waren ten deel aan de pijlen van de Goddelijke wraak; Jezus kwam tussen beiden en zij doorboorden Hem. Iedere pijl, die onze zielen had moeten treffen, trof Hem. Hij, Hij zelf droeg onze zonden in Zijn eigen lichaam op het hout. Zo ver het oosten is van het westen, zo ver heeft Hij onze ongerechtigheden van ons weggedaan.

Ziedaar de liefde van Christus, die alle kennis te bovengaat. Die liefde wordt u heden

voor ogen gesteld in het gebroken brood en de vergoten wijn. Die liefde zullen wij aanschouwen op de troon een Lam staande als geslacht. Die liefde zal het onderwerp zijn van het nieuwe lied dat wij eeuwig zullen zingen: „Het Lam is waardig!” (Openb. 5 : 12).

1ste. Welk een blijdschap deel te hebben aan de liefde van Christus! Hebt u deel aan die verbazende liefde? Heeft Hij uw leven opgevoerd uit het verderf? Dan zal Hij u wassen, en u Gode maken tot een Koning en Priester. Met Zijn eigen bloed zal Hij u witter wassen dan sneeuw, Hij zal u reinigen van al uw bederf en van al uw afgoden. Hij zal u een nieuw hart geven. Hij zal uw consciëntie zuiver houden en uw hart recht doen zijn met God. Hij zal Zijn Heilige Geest in u geven, en u bidden leren met onuitsprekelijke verzuchtingen. Hij zal u rechtvaardigen, Hij zal voor u bidden, Hij zal u verheerlijken. De gehele wereld moge tegen u gekant zijn, dierbare vrienden mogen sterven of u ontrouw worden, u mag alleen gelaten worden in de woestijn; nochtans zult u niet alleen zijn, Christus zal u nochtans liefhebben.

2e. Welk een ellende geen deel te hebben aan de liefde van Christus! Indien u de liefde van Christus mist, hoe ijdel is dan alle liefde! Uw vrienden mogen u liefhebben, uwe burens mogen vriendelijk jegens u zijn, de wereld moge u prijzen, leraars mogen uw ziel liefhebben. Maar, indien Christus u niet liefheeft, zal de liefde van alle schepselen u niet baten. Dan bent u onrein, dan bent u nog in uw zonden, onheilig; dan zult u neerdalen ter helle, en al de schepselen zullen rondom u staan, onmachtig een hand ter van u hulp uit te strekken.

3e. *Hoe kan ik weten dat ik deel heb aan de liefde van Christus?*

Hieraan dat u tot Christus getrokken wordt: „Ik heb u liefgehad met een eeuwige liefde, daarom heb Ik u getrokken met goedertierenheid.” (Jer. 31 : 3). Hebt u iets aantrekkelijks in Jezus gezien? De wereld wordt aangetrokken door schoonheid, of kleding, of schitterende juwelen; bent u tot Christus getrokken geworden door Zijn helende balsem? Dit is het bewijs voor allen die in Jezus' hart zijn begraven zij komen tot Hem; Jezus is voor hen. De lichtvaardige wereld ziet geen begeerlijkheid in Christus, zij schat de begeerlijkheden van de ogen hoger dan Hem. De glimlach van de mensen, het geld, de vermaken zijn haar meer waard dan Christus. Maar degenen, welke Christus liefheeft, trekt Hij tot Zich door het gezicht van zijn dierbaarheid. Hebt u Hem zó gevolgd, Hem hoog geschat, als een verloren zondaar tot Hem de toevlucht genomen? Dan zal Hij u geenszins uitwerpen, in weerwil van al hetgeen u tegen Hem mag hebben gedaan.

„Maar ik sleet mijn beste dagen in de zonde.”

Nochtans zal Ik u geenszins uitwerpen.

„Ik diende de zonde openlijk.”

Ik zal u geenszins uitwerpen.

„Maar ik heb tegen licht en overtuiging in gezondigd.”

Toch zal Ik u geenszins uitwerpen.

„Maar ik ben een afvallige.”

Nochtans zijn Zijn liefdearmen geopend om uw arme schuldige ziel te omhelzen, en Hij zal u geenszins uitwerpen.

II. Velen zouden ons willen scheiden van de liefde van Christus.

Van het begin van de wereld af is het 't grote doel van satan geweest de gelovigen te scheiden van de liefde van Christus. En alhoewel het hem nog nooit met een enkele ziel is gelukt, zet hij zijn pogingen nog even krachtig en met dezelfde begerigheid voort als in de beginne. Van het ogenblik af dat hij de Zaligmaker een verloren schaap op Zijn schouder ziet nemen, spant hij alle krachten in om het arme, geredde schaap weer uit zijn plaats van rust weg te scheuren. Van het ogenblik af dat de doorboorde hand van Jezus een arm, bevend, schuldig zondaar heeft aangegrepen, is satan onvermoeid werkzaam om hem uit de hand van Jezus te rukken.

1. Hij deed dat vanouds af. Gelijk geschreven is: „Want om Uwentwil worden wij de hele dag gedood; wij zijn geacht als schapen ter slachting.” Deze uitroep is genomen uit het boek van de Psalmen. Door alle eeuwen heen is het volk van God door de satan en de wereld vervolgd geworden. Merkt op:

1^e. de reden: „om Uwentwil” omdat zij waren als Jezus en Hem toebehoorden.

2^e. De tijd: „de hele dag” van de morgen tot de nacht toe. De wereld heeft een gedurige haat tegen de ware gelovigen, zodat wij des avonds zeggen kunnen: „Gave God dat het morgen ware,” en des morgens: „Gave God dat het avond ware.” Zij hebben geen andere vijanden die hen zo gedurig haten en vervolgen als deze.

3^e. De wijze waarop: „Wij zijn geacht als schapen ter slachting.” De wereld ziet er even weinig in een Christen te mishandelen als een slachter zijn geweten bezwaard acht wanneer hij een schaap ter slachting leidt. „Ik ben een snarenspeel zelfs dergenen die sterke drank drinken.” (Psalm 69 : 13). Zo klaagden reeds de gelovigen van de oude dag. Dezelfde klacht heeft weergalmd tussen de sneeuwtoppen van Piëmont, en in latere tijden tussen de groene heuvels van Schotland. En wij misleiden onszelf deerlijk zo wij ons vleien dat dezelfde klacht niet wederom zal worden gehoord. Is de duivel veranderd? Heeft hij Christus en Zijn volk meer lief dan vroeger? Is de wereld veranderd? Haat zij God en het volk van God iets minder dan zij immer gedaan heeft? Nee, o nee! Ik heb de innige overtuiging dat, als God slechts Zijn weerhoudende genade intrekt, de wateren van de vervolging weldra opnieuw zullen losbreken, en velen van u, die onder onze prediking onbekeerd gebleven zijn, zullen dan in bloedige vervolgers veranderen, en u zult dan wraak nemen over de leerredenen, die u in het hart hebben gegrepen.

2. De apostel noemt zeven verschillende vormen, onder welke de verstorning komt. Twee daarvan betreffen onheilen, die aan alle mensen gemeen zijn, en vijf ervan die meer in het bijzonder het volk van God treffen.

1ste. *Verdrukking en benauwdheid.* „De mens, van een vrouw geboren, is kort van dagen en zat van onrust. Hij komt voort als een bloem en wordt afgesneden; ook vlucht hij als een schaduw en bestaat niet.” (Job 14 : 1). De kinderen Gods zijn geenszins vrij van benauwdheden, ziekte, armoede, verlies van vrienden. Het woord van Jezus tot hen luidt: „In de wereld zult gij verdrukking hebben.” (Joh. 16 : 33). „Zo wie Ik liefheb, die bestraf en kastijd Ik.” (Openb. 3 : 19). Van deze tijden van verdrukking bedient zich de satan om, was het mogelijk, de ziel van de liefde van Christus te scheiden. Hij verzoekt de gelovige om hem er toe te brengen dat hij de kastijding des Heeren veracht, om hem door veelvuldige bezigheden of de omgang met wereldse vrienden te verstrikken, of hem te doen trachten door allerlei wereldse middelen zijn smarten te ontduiken. Dan weer

tracht hij de ziel onder de verdrukking moedeloos, wrevelig, morrende te maken, opdat zij in haar dwaasheid God zou beschuldigen, en Zijn liefde en wijsheid in de smeltkroes van de verdrukking miskennen. Lans deze weg beproeft satan ons te scheiden van de liefde van Christus. Een tijd van verdrukking is een tijd van gevaar.

2e. *Vervolging, honger, naaktheid, gevaar, zwaard* zijn alle wapenen waarvan satan zich bedient tegenover de kinderen Gods. De geschiedenis van de gemeente Gods van alle eeuwen is een geschiedenis van vervolging. Nauwelijks begint een ziel zich om de godsdienst te bekommeren, nauwelijks begint die ziel naar Jezus te vragen, of de wereld heeft allerlei kwaad te zeggen van hen, die door het Woord Gods getroffen zijn. Welke bittere woorden worden tegen zodanige ziel uitgebraakt? In alle eeuwen is dit woord waarheid geweest: „Zij hebben gewandeld in schaapsvellen en in geitenvellen, verlaten, verdrukt, kwalijk gehandeld zijnde, welker de wereld niet waardig was.” (Hebr. 11 : 37, 38). Zij, die hun brood uit de hand Gods ontvangen, zijn menigmaal uit hun burgerlijk bestaan verdreven, zij, die bekleed waren met de gerechtigheidsmantel van Christus, hebben dikwijls gebrek geleden aan klederen voor hun lichaam, en zijn blootgesteld geweest aan honger, naaktheid, gevaar en zwaard ja, aan het nijpendste gebrek en de uiterste nood. Kaïn sloeg zijn broeder Abel dood. Zij hebben de Vorst des levens gedood. En al de Zijnen staan sedert aan hetzelfde gevaar ten doel. Zeg niet: *De tijden zijn veranderd, en wij zijn nu in de dag van de verdraagzaamheid.* Christus is niet veranderd, satan is niet veranderd, en, als het zijn beurt weer is, zal hij van dezelfde wapenen gebruik maken.

III. Dit alles kan ons niet scheiden.

„In deze allen zijn wij meer dan overwinnaars door Hem, die ons liefgehad heeft.” Hoe zijn wij meer dan overwinnaars?

1. Wij zijn overwinnaars zelfs nog eer de strijd geëindigd is. In iedere andere strijd weten wij niet aan welke zijde de overwinning zijn zal zolang de slag nog niet gewonnen is. In de slag van Waterloo had men lange tijd gedacht dat de Fransen de zege zouden hebben behaald, en Napoleon zond zelfs verscheiden boden naar Parijs met de tijding dat de overwinning aan zijn zijde was. Maar in de strijd met de wereld, met satan en het boze hart weten wij reeds van te voren aan welke kant de overwinning zijn zal. Christus heeft op Zich genomen ons te doen overwinnen. Hij wil ons beschutten voor de pijlen van de wet, door ons te bedekken met Zijn bloed. Hij behoedt ons voor de macht van de zonde door Zijn Heilige Geest, welke Hij in ons gegeven heeft. Hij wil ons in het verborgene van zijn tent bewaren van de twist van de tong. Hoe heviger de strijd is, des te dichter zal Hij bij ons zijn, zodat wij reeds kunnen zingen: „Ik dank God, door Jezus Christus onzen Heere.” (Rom. 7 : 25). Wij weten dat wij zullen overwinnen. Al was de wereld ook nog een miljoen maal woedender, al werden ook de brandstapels weer ontstoken, al was ook mijn hart nog een miljoen maal bozer, al werden ook al de verzoeken van de hel over mij losgelaten, ik weet dat ik zal overwinnen door Hem Die mij heeft liefgehad. Toen Paulus en Silas in de kerker lofzangen zongen, waren zij meer dan overwinnaars. Toen Paulus, in weerwil van de doorn in zijn vlees, juichte: „Ik zal roemen in mijn zwakheden,” (2 Cor. 12 : 9) was hij meer dan overwinnaar.

2. Wij overwinnen door de strijd. Menigmaal is een overwinning juist een nederlaag. Zo

was het ook in die strijd van Israël, na die donkere nacht te Gibeon. Heel Israël weende, want een stam was op het punt om geheel en al van Israël te worden afgesneden. Zo ook gaan, in de meeste overwinningen, de zegezangen vergezeld van de weeklachten van de weduwen en wezen. Zo is het niet in de goede strijd des geloofs. *Wij zijn méér dan overwinnaars. Wij overwinnen zelfs door onze vijanden.*

1ste. Wij sluiten ons bij Christus aan. Iedere golf van vervolging om Christus' wil brengt de ziel hoger op de Rots. Iedere pijl van bitterheid op de gelovige afgeschoten, doet hem dieper schuilen in de wonden van Jezus. Lieve vriend, wordt niet moede deze dingen te dragen, daar zij u nader brengen aan de Liefste van uw ziel.

2e. Zij maken ons los van de zonde. “Zo gij van de wereld waart, de wereld zou het hare liefhebben.” Zo de wereld u vleide en streefde, zoge u in haar schoot neerliggen. Maar wanneer zij vergramd is tegen ons, is Jezus ons alles.

3e. Uw loon is des te groter in de hemelen. Wij verwerven een schitterende kroon. Vreest niet; niets zal ons scheiden van de liefde van Christus. O, kon ik het weten dat u allen de liefde van Christus was deelachtig geworden, dat de armen van Jezus u omsloten hielden, dan zou ik het ook weten dat al de haat en vijandschap van de mensen, en al de kunstgrepen en listen van de hel niets tegen u zouden vermogen! „Als God voor u is, wie zal dan tegen u zijn?” (Rom. 8 : 31). Indien God u heeft uitverkoren, geroepen, gereinigd, gerechtvaardigd, dan zal Hij u ook verheerlijken. Vertrouwt u aan Zijn liefdehanden, u die niet ver bent van het Koninkrijk Gods! Laat u door Hem wassen, dan zal Hij u brengen in Zijn heerlijkheid. Amen.

Dundee, 30 oktober 1841. (Avondmaalspreek.)